

stændig har fremsat deres Krav og Ønsker angaaende de Forhold, som vedrører det danske Landbrug.

Jeg har anset det for rigtigst at oplyse dette uden i øvrigt at gaa dybere ind paa en Diskussion om Uoverensstemmelserne indenfor det danske Landbrugs Organisationer. Jeg synes, at det er naturligt, at man indenfor de forskellige Organisationer for et Erhverv som det danske Landbrug har forskellige Anskuelser om de foreliggende Spørgsmaal, og enhver har jo Ret til at hævde sin. Men jeg vil understrege, at naar det ærede Medlem ekskluderer Husmandsorganisationerne af disse Landbrugsorganisationers Række, saa gør han det paa et ganske fejlagtigt Grundlag og uden nogen som helst saglig Berettigelse.

Pinstrup: Heller ikke jeg skal gøre mange Bemærkninger til det, der er anført. Jeg kan kun glæde mig ved, at den Kritik, jeg fremførte over visse Punkter i disse Lovforslag, har faaet Tilslutning fra adskillige Sider, navnlig fra det ærede Medlem fra Ribe (Brorson), der endogsaa brugte meget stærkere Udtryk navnlig om det ene af Lovforslagene, idet han betegnede de foreslaaede Foranstaltninger som hensynsløse og af vilkaarligste Art. Jeg tror neppe, at mine Udtryk var saa stærke som hans, men jeg kan godt tiltræde dem, og jeg tror, at den højtærede Minister vil erfare baade her i Rigsdagen og sikkert ogsaa udenfor denne, at jeg ikke staaar saa isoleret med de Udtalelser, jeg fremsatte, som han troede.

Hvis Forholdet er saaledes, som det egentlig fremgik af Ministerens Udtalelser at han troede, nemlig at vi mangler Korn til Brød, maa jeg gentage den Opfordring, jeg rettede til ham, og som var begrundet i en Henstilling, hvorom Husmandsforeningerne og Landboforeningerne var enige i det nedsatte Fællesudvalg i sidste Møde i Ministeriet, en Opfordring, der gik ud paa, at hvis man frygtede noget saadant, maatte Regeringen snarest muligt købe det tilstrækkelige Kvantum Byg, medens det endnu fandtes paa Lager, og ikke vente, indtil det er opbrugt, og heller ikke sætte sin Lid til, at den foreslaaede Ligning skal fremskaffe Byg af Betydning. Thi i saa Henseende vil den højtærede Minister blive slemt skuffet. Hvis vi mangler Byg, vil den foreslaaede Ligning ganske vist medføre Paalæggelse af nogen Skat, men Byg vil den ikke kunne præstere. Den Fremgangsmaade, som Lovforslaget om en Bygligning anviser, skal nok vise sig at

være upraktisk og uigennemførlig. Det vil blive nødvendigt paa mangfoldige Ejen-domme at foretage en Jordbonitering og Opmaaling ved Landmaalere, men jeg mener, at et saadant Apparat er ganske overflødig. Man kunde gaa den simple Vej, som jeg gav Anvisning paa, nemlig at lade Kommunalbestyrelserne afgøre det og ligne paa dem, som ikke har indsendt nogen Vintersæd. Jeg vil fremdeles fastholde, at det vil være den største Uretfærdighed at paaligne dem en Ekstraafgift, en Ekstraskat, der som hidtil har besaaet deres Skifte med Vintersæd og har afleveret, hvad de har avlet paa dette Skifte.

Ministeren udtalte, at det var umuligt at vedtage nogen fast Ordning, og henviste til Landboforeningernes Udtalelse i saa Henseende. Jeg vil dog sige, at der ikke havde været noget i Vejen for, at der ved Krigens Begyndelse, eller i alt Fald i 1915, kunde være vedtaget en fast Ordning, som havde sat et fast Forhold mellem Brødkornsprisen og Majsprisen, ikke saaledes, at Brødkornsprisen skulde være, som den har været hidtil, adskillige Kroner under Majsprisen, men at man vendte tilbage til det naturlige Prisforhold, der var kommet til Stede i den frie Omsætning før Krigen, nemlig at Brødkornsprisen altid var nogle Kroner over Majsprisen. Et saadant Forhold kunde udmærket godt have eksisteret under hele Krigen. At Landboforeningerne lige saa lidt som den højtærede Minister kunde forudse, da de vedtog deres Udtalelse i Begyndelsen af Januar, at der til 1. Februar vilde indtræde de Forhold, som nu er indtraadt, hvorefter Majstilførselen ganske er standset, er rimeligt. Man kan ikke kræve større Forudseenhed af dem end af andre. Nu kan der være Tale om at fastsætte et Prisforhold mellem Brødkorn og Foderkorn, og det bør ikke være som nu, at Foderkornet er det dyreste og Brødkornet det billigste, men det bør være omvendt. For øvrigt skal jeg kun yderligere bemærke, at den Kendsgerning, at disse Lovforslag foreligger her, er det samme som en Erkendelse af, at den hidtil fulgte Kornpolitik har været forfejlet, og Resultaterne beviser ogsaa dette. Men det er jo det, vi er i Færd med at ændre, og jeg har udtalt min Tilfredshed med, at Sagen nu foreligger til Rigsdagens Afgørelse.

Til det ærede Medlem for Rønne-Kredsen (Hauge) skal jeg kun sige, at naar han ikke kan erkende, at Landmændene har billigt Krav paa uden Tab at faa et Erstatningsfoder for den Rug, som